16. Kui tihased riidlewad siis tulebsadu.

17. Kui siga pahnatalub siis tulebsadu, nasama ka siis kui tahm polep ja suits maha läheb. 18. Kui rohud roosteawad se tähendab wihma, nasamama siis kui sisalinud wäljas ja tübastega sõplased ja naadrased wäljas on. 19. Kui nilgid öösse lindwad tulebtuult, ja kui waresed päraft pääwa toppis lindwad tulebsaatuult. 20. Kui tihased ja waresed kõssus seiswad tähendab tormi. 21. Kui kuu ja tähed karus on hanab lund sadama. 22. Kui metsa lõstab ja merd kedas tulebtuult. 23. Kui sitsud sui päraft pääwa oogawad ja rohu tirdid lindwad tähendab saatuult. 24. Kui palju sihlamarja on siis tulebtuulene sügis. 25. Kui tuul pesade pääwa kõwa pool külges on tulebkülmtali, ja siis kui kewade pöörispääw tuul läänes ja wesigaares on tulebsoe kewade. 26. Kui puupõ põistab tulebwihma, ja siis kui leplind truitsib ja kallid lähegese tübad näksuwad hakkabwihma sadama. 27. Kui suurmaa pääsjarel jäädilmadan siis tulebwilukewade, ja kui Pastumaerebe ja suur esmasse öösse ep külmaend siis külmat nelixüünmo pa öök päraft seda. 28. Kui naadrase ja kaze pesad mätta alas ülal on siis tulebsulatali, nasamma kui waablase pesad nõrgel puutsas on tulebsügawtali. 29. Kui linnu

sügise ää minnes kõrges lindwad tulebsügawtali. 30. Kui ime wenna ja marede pääwa sajab siis sajab 7 nädalet päraft seda. 31. Kesk heinigu tuul ja naiste wiha ep anna ennetagasi end kut wesi wäljas on."

Karja laskmise reegud.

32. Koores kuus lastaks kewade weised esimest pääwa wäljas. Seune heinigu antaks perele Jüululeiba, ja antaks karjasele Jüululewa nak selliſe, tehtaks weistele torwa riistid otsa süsep saa weisid ää nõidadaend. Pantaks korwes karjawärawa alla, se loom kes pääle astub saab metsa pooleſt otsa (tähendusiks: kui hundkisub õdaks: mets rinnund, pistab üks: maaſt saand, närib rohi: rookasse teine.) siis ep jubtuäramee. Antaks kella seest leiba siis weised käiwad kella järel. — Karjasele antaks kodund witsa käda, seune prab ta õhta koju toowa ja pantaks teenese, ja wõõdaks sügise siis sälle kade kui loomad esimest korda laita pantaks, antaks ega weisele koro pihta ja õdaks: see kes sind päästi, see sind seub. — Karjasele ei antanuga aiga tohi ühtgi tooreſt oksa murdaa siis loomad ep newend; ja kui karjane maha istub siis waat ab taikka koja poole siis weised tulewad õhta koju.